

Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor rai,
nu se oprește pe calea celor pacatoși,
și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!
Și își găsește placerea în Legea Domnului,
și zi și noapte cugetă la Legea Lui!
El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă,
care își dă rodul la vremea lui,
și ale cărui frunze nu se vestejesc;
tot ce începe, duce la bun sfârșit.
Nu tot așa este cu cei rai; ei sînt ca pleava,
pe care o spulberă vîntul.

De aceea cei rai nu pot ține capul sus în ziua judecării,
nici pacatoșii în adunarea celor neprihaniti.
Caci Domnul cunoaște calea celor neprihaniti,
dar calea pacatoșilor duce la piere.

Psalmul I